

FRANCISZEK NOWACKI (1898-1958)

Urodził się 20 lutego 1898 roku w Bodzewku w powiecie gostyńskim, w rodzinie rzemieślniczej. Syn Szymona i Antoniny z domu Skowronek. Po ukończeniu szkoły elementarnej, mając 15 lat, wyjechał w poszukiwaniu pracy do Westfalii i pracował tam jako robotnik fabryczny do roku 1918. W tym samym roku został wcielony do armii niemieckiej, w której służył do końca I wojny światowej.

Od 7 stycznia 1919 roku brał udział w powstaniu wielkopolskim. Służył w plutonie piaskowskim w batalionie gostyńskim na froncie Grupy „Leszno”. 25 maja 1920 roku po skończonym kursie otrzymał dyplom kierowcy wojskowego i przydzielony został do 20. Dywizji Piechoty. W czasie wojny polsko-bolszewickiej pełnił funkcję kierowcy szefa sztabu i dowódcy tej dywizji. Do rezerwy przeniesiony został w stopniu kaprała na początku 1921 roku. Uczestniczył w trzecim powstaniu śląskim.

Po zakończeniu walk niepodległościowych wyjechał do Francji, gdzie do 16 marca 1923 roku pracował jako górnik w Campagnie des Minci de Bruay (Pas-de-Calais). Po rocznym pobycie w Belgii powrócił do kraju i od 1925 roku podjął pracę w gostyńskiej cukrowni, w której pracował także w okresie II wojny światowej. W 1932 roku zawarł związek małżeński z Jadwigą Ratajczak. Był członkiem Stronnictwa Pracy. Wojna 1939 roku zastała go w Piaskach, gdzie od 1925 roku mieszkał.

Był wójtem gminy Piaski od 22 marca 1945 roku do 16 czerwca 1950 roku. Organizował Stronnictwo Ludowe na terenie powiatu (od listopada 1946 roku). Pełnił funkcję wiceprezesa Zjednoczonego Stronnictwa Ludowego. Od 16 czerwca 1950 roku do 10 czerwca 1951 roku piastował funkcję zastępcy przewodniczącego Prezydium Gminnej Rady Narodowej w Piaskach. Ostatnim miejscem jego pracy były Państwowe Zakłady Zbożowe w Gostyniu.

Zmarł 25 lutego 1958 roku. Pochowany został na cmentarzu w Strzelcach Wielkich.